

арбітражний керуючий), для кожної з яких деталізовано у залежності від напрямку докладуваних ними зусиль (орієнтація на збереження чи ліквідацію кризового підприємства) коло основних інтересів (ефектів), а також відповідні цим інтересам кількісні та якісні індикатори.

Література

1. *Дмитренко А.І.* Оцінка санаційної спроможності кризового підприємства // Формування ринкової економіки: Зб. наук. праць. Спец. вип. Економіка підприємства: теорія і практика. — Ч.І. — К.: КНЕУ, 2008. — 379 с. — С. 192—198.
2. *Кукоба В.П.* Управління антикризовою діяльністю підприємства: Навч. посіб. — К.: КНЕУ, 2008. — 400 с.
3. *Лігоненко Л.О.* Антикризове управління підприємством: Підручник. — К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2005. — 824 с.
4. *Макаренко І.О.* Критерії економічної ефективності роботи підприємства в умовах антикризового управління // Актуальні проблеми економіки. — 2006. — №7. — С. 121—125.
5. *Манойленко О.* Особливості ранньої діагностики та оцінки ефективності управлінських впливів щодо попередження кризових явищ // Підприємництво, господарство і право. — 2007. — № 3. — С. 75—78.
6. *Скібіцький О.М.* Антикризове управління. — К.: ЦНЛ, 2009. — 568 с.
7. *Терещенко О.О.* Антикризове фінансове управління на підприємстві: Монографія. — К. КНЕУ, 2004. — 268 с.
8. *Шершньова З.Є., Багацький В.М. та ін.* Антикризове управління підприємством: Навч. посібник. За заг. ред. Шершньової З.Є. — К.: КНЕУ, 2007. — 680 с.

Долгова Л.І.,

канд. екон. наук, доцент
кафедри економіки підприємств
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», Україна

Dolgova L.

PhD, Associate Professor of
Economics enterprises SHEE «MBK
im . V. Getman, Ukraine

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Розглянуто шляхи розвитку венчурного бізнесу з метою активізації інноваційного розвитку.

PROBLEMS OF DEVELOPMENT OF VENCHUR BUISNES IN UKRAIN

Problems of development of
venchur buisnes

Найсуттєвішою ознакою сучасного етапу економічного розвитку є посилення ролі інноваційних технологій у бізнесі. Найефективніше дані технології застосовуються в малому та середньому бізнесі, значна частка якого функціонує у формі венчурних компаній.

Використання венчурного (ризикового) бізнесу в малих підприємствах пояснюється тим, що вони є найктивнішими у новаторській сфері, про що свідчить така статистика: 95 % нововведень реалізуються в розвинутих економічних системах саме представниками малих підприємств.

Венчурне підприємництво в Україні є на сьогоднішній день досить перспективним, про що свідчить діяльність венчурного фонду Western NIS Enterprise Fund. Однак, задля формування дієвого ринку венчурного підприємництва в Україні необхідно вирішити ряд складних комплексних проблем, як у правовому аспекті (законодавче визначення венчурного підприємництва, його підтримка та регулювання), так і з погляду формування ефективної інфраструктури венчурного бізнесу. За даними венчурних компаній в українські підприємства вже вкладено понад 250 млн дол. венчурних інвестицій. Суми, що у найближчий рік можуть бути спрямовані венчурними компаніями на інвестиції, коливаються від 20 млн до 100 млн дол., і при наявності достатньо великої кількості ринків, що динамічно розвиваються, за оцінками експертів, є дуже незначними. Найближчим часом можливість надходження значного іноземного капіталу в Україну як і раніше залишається невеликою. Деякі вітчизняні компанії, що, як правило, не називають себе венчурними, також намагаються використовувати інструменти венчурного інвестування. Проте вони ще не мають достатньо коштів для створення спеціалізованих фондів.

Менеджери венчурних фондів констатують, що протягом останніх двох років умови їхньої роботи на українському ринку помітно змінилися.

По-перше, венчурний капітал, який по своїй природі спеціалізувався на придбанні невеликих (до 49 %) пакетів акцій, після кількохразових втрат дрібних пакетів був змушений переключитися на контрольні. Це, в свою чергу, призвело до значного збільшення суми однієї інвестиції (від 1—3 млн до 7—10 млн дол.) і скоротило кількість угод.

По-друге, зіштовхнувшись із серйозними проблемами забезпечення ефективності інвестицій, так як останнім часом жодний із відомих операторів українського ринку не зміг навести приклад продажу свого великого підприємства стратегічному інвес-

тору, сьогодні венчурні фонди орієнтуються на роботу лише з компаніями, що вже сформувались. Причому такими, які спроможні найближчим часом стати лідерами на своїх ринках і, отже, у майбутньому спростити процедуру пошуку стратегічного інвестора.

По-третє, дотепер більшість фахівців венчурного інвестування намагаються особливо не ризикувати й вкладають венчурний капітал в українські підприємства лише на 2—3 роки. Високі політичні, законодавчі та макроекономічні ризики в Україні не дозволяють використовувати венчурні інвестиції у довгострокових проектах (понад 5 років), хоча венчурний капітал необхідний більшості інноваційних підприємств України для впровадження (комерціалізації) їх наукових розробок саме на довгостроковий термін.

Венчурні фонди сьогодні змушені працювати на відносно невеликих за розмірами ринках, що на даному етапі характеризує низька конкуренція серед виробників товарів і послуг, а також достатньо невисока платоспроможність населення. Насамперед це стосується споживчих ринків, наприклад, виробництва продуктів харчування і будівельних матеріалів, а також сфери роздрібної торгівлі. Тому необхідно сприяти залученню в Україну капіталу приватних та інституційних венчурних інвесторів, адже венчурне фінансування стимулює розвиток науково-технічного прогресу та сприяє прискоренню впровадження новітніх досягнень науки і техніки у виробництво.

Однак, Україна зовсім не обов'язково повинна повторювати весь шлях розвитку венчурного підприємництва впродовж 20—25 років, який пройшла Західна Європа. Використовуючи накопичений міжнародний досвід, приклади розвитку венчурного бізнесу в Західній Європі і США та ефективно впроваджуючи необхідні реформи Україна цілком могла б сформувати ринок венчурного підприємництва вже через 10 років. Наприклад, Фінляндія у свій час досягнула визначних успіхів у розвитку венчурного бізнесу та високих технологій лише за 10 років, а Ізраїль — за 15 років.

Економічно Україна розвивається достатньо швидкими темпами, але вона не використовує всі свої інноваційні можливості. Це пов'язано з тим, що не розроблена концепція розвитку венчурного фінансування інноваційної діяльності та стратегія формування регіональної інфраструктури інноваційного підприємства. При виконанні цієї умови венчурний бізнес буде інтенсивно розвиватися у майбутньому.

Література

1. *Лепечук П.* Підтримка інноваційної діяльності. Досвід економічно розвинутих держав та України. — Юридичний журнал. — №12. — 2004.
2. *Гонтаренко Ю.* Правові засади побудови інноваційно-інвестиційної моделі в Україні. — Юридичний журнал. — №6. — 2005.
3. *Баранецький І.О.* Особливості та перспективи розвитку венчурного підприємництва в Україні // Формування ринкових відносин в Україні: Зб. наукових праць НДЕІ Мінекономіки України. — К., 2004. — №4(35). — С. 46—52.
4. *Варналій З.С., Сизоненко В.О.* Основи підприємницької діяльності. — К.: Знання України, 2004. — 404 с.

Дяченко М.І.,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима
Гетьмана», Україна

Dyachenko Maksym,
SHEE «Vadym Hetman Kyiv
National Economy University»,
Ukraine

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Впровадження управлінських інновацій у діяльність підприємств вимагає реалізації певних змін. Потребує визначення сфери, в яких мають відбутися зміни, та заходи щодо узгодження інновацій з поточною діяльністю підприємств.

CONCEPTUAL BASES OF INTRODUCTION OF ENTERPRISES' ADMINISTRATIVE INNOVATION

Introduction of administrative innovation requires some changes in enterprise's functioning. Spheres of changes and concordance's measures of innovations and based activity of enterprise are requires identification.

У сучасних умовах господарювання підприємства змушені шукати нові засоби забезпечення конкурентоспроможності та шляхи набуття конкурентних переваг. У цьому пошуку все більшого значення набуває інноваційна діяльність підприємств. Незважаючи на значний дослідницький інтерес до проблематики інновацій, інноваційної діяльності, інноватики, багато питань залишається недостатньо вивченим. Зокрема, на практичному рівні